

Sygn. akt II Kp 67/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 05 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

**Przewodniczący: SSR Maciej Maciejewski**

**Protokolant: Patryk Bartoszyński**

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 284 § 1 k.k.

na skutek zażalenia pokrzywdzonego A. N. na postanowienie z dnia 30 listopada 2013 roku zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. w dniu 5 grudnia 2013 roku sygn. (...) w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k.

### **postanowił:**

zażalenia pokrzywdzonego A. N. na postanowienie z dnia 30 listopada 2013 roku zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. w dniu 5 grudnia 2013 roku sygn. akt (...) w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia nie uwzględnić i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2013 roku zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. w dniu 5 grudnia 2013 roku odmówiono wszczęcia dochodzenia w sprawie (...) w sprawie o to, że sprawca w październiku 2013 roku w P. przywłaszczył sobie mienie w postaci narożnika, dwóch puf, telefonu komórkowego marki S. (...), (...) oraz N. (...), mienie o łącznej wartości 1.700 złotych na szkodę A. N. – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Na powyższe postanowienie w ustawowym terminie (...) – potraktowane jako środek zaskarżenia) zażalenie złożył A. N. i nie zgadzając z decyzją Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. wniósł o ponowne rozpatrzenie przedmiotowej sprawy. W dalszej części swojego pisma wskazał nowe okoliczności dot. utraty sprzętu w wysokości 2.000 zł w postaci laptopa, wiertarki i piły łańcuchowej, które zostały sprzedane bez jego wiedzy i zgody, a jego żona uzyskała z tego tytułu korzyści majątkowe.

Zastępca Prokuratora Rejonowego w D. przekazując Sądowi Rejonowemu w D. akta sprawy (...) wraz z zażaleniem pokrzywdzonego wniósł o nieuwzględnienie środka zaskarżenia, utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, wskazując, iż zarzuty podniesione przez skarżącego nie zasługują na uwzględnienie.

W ocenie Sądu zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na podstawie przeprowadzonych przez organ przygotowawczy czynności sprawdzających bezspornie ustalono, iż pokrzywdzony A. N. i K. N. są małżeństwem od około 14 lat. W czasie trwania małżeństwa pokrzywdzony zakupił do ich wspólnego domu m.in. narożnik wraz z dwiema pufami oraz telefony komórkowe i różne elektronarzędzia. W czerwcu 2013 roku pokrzywdzony A. N. trafił do Aresztu Śledczego w celu odbycia kary pozbawienia wolności. Z uwagi na rozpad małżeństwa między stronami, K. N. wystąpiła do Sądu Okręgowego

w Ś. z pozwem o rozwód. Pomędzy stronami dochodzi do konfliktów, głównie na tle majątkowym.

Zgodnie z art. 284 § 1 k.k. kto przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą lub prawo majątkowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Czynność wykonawcza polega na przywłaszczeniu rzeczy lub prawa, a zatem na postąpieniu z rzeczą tak jak właściciel,

a z prawem majątkowym tak jak uprawniony (por. Górniok, Pleńska, Przepęstwa... (w:) System, 1989, s. 409-410, LEX). Od kradzieży przywłaszczenie różni się brakiem elementu zaboru. Rzecz przywłaszczana znajduje się we władaniu sprawcy, a przywłaszczane prawo może on wykonywać. Przez fakt przywłaszczenia nie następuje żadna fizyczna zmiana

w sytuacji rzeczy ani żadna zmiana w zakresie faktycznej możliwości wykonywania prawa, zmiana dotyczy stanu prawnego (por. wyrok SN z dnia 4 sierpnia 1978 roku Rw 285/78, OSNKW 1978, LEX). Przedmiotami czynności wykonawczej są cudza rzecz lub cudze prawo majątkowe. Stronę podmiotową stanowi tu zamiar bezpośredni. Nie wystarczy tu samo rozporządzenie cudzym mieniem, konieczne jest, aby sprawca chciał je zatrzymać bez prawnego tytułu (wyrok SN z dnia 6 stycznia 1978 roku, V KR 197/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64 LEX). Stąd należy przyjąć, że przywłaszczenie jest przestępstwem kierunkowym.

W ocenie Sądu, analiza zgromadzonego materiału wskazuje, iż w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z dwiema grupami przeciwstawnych dowodów osobowych.

Z jednej strony są to depozycje pokrzywdzonego twierdzącego, iż doszło do popełnienia czynu zabronionego, to jest art. 284 § 1 k.k., a z drugiej strony są to depozycje K. N., przeczącej podawanym przez A. N. okolicznościom oraz oświadczenia złożone przez A. G. i E. Z..

Przesłuchany na te okoliczności A. N. zeznał, iż jego żona K. N., przywłaszczyła sobie moje rzeczy w postaci narożnika z firmy (...)wraz

z pufami 2 sztuki, telefony komórkowe: S.A., S.z klawiaturą, N. (...)mienie o łącznej wartości 1700 zł na moją szkodę. (...) Te rzeczy znajdują się w mieszkaniu w P.przy ul. (...)(...) Gdy szedłem odbywać karę pozbawienia wolności to moje rzeczy były w mieszkaniu. Gdy byłem na przepustce stwierdziłem brak trzech moich telefonów. (...) T.telefonów nie ma do dzisiaj. (...) O braku narożnika dowiedziałem się gdy przebywałem w areszcie od nieznanego mi mężczyzny, który pochodzi z P.i też odbywa karę pozbawienia wolności w tym samym areszcie” (karta 5-6). We wniosku

z dnia 20 grudnia 2013 roku, potraktowane jako środek zaskarżenia na postanowienie

o odmowie wszczęcia dochodzenia, pokrzywdzony zgłosił ponadto fakt utraty sprzętu

w postaci: laptopa, wiertarki i piły łańcuchowej o łącznej wartości 2.000 zł, a które to przedmioty zostały sprzedane, na co nie wyrażał zgody. Składając zeznania na podane wyżej okoliczności A. N.podał, iż „ K. N.podczas mojej nieobecności

w domu sprzedała bez mojej zgody i wiedzy młotowiertarkę marki H.(...)(...)

o wartości 1.000 zł” (karta 13). Wskazał, iż w trakcie rozmowy (telefonicznej) z K. N.uzyskał informacje, że „ tę wiertarkę sprzedała, że zbywa wszystkie moje rzeczy, które zostały w domu tj. P.ul. (...). Powiedziała, że również sprzedała piłę łańcuchową (...) ta piła była własnością G.A.(...) tę piłę dał mi do naprawy, gdy byłem jeszcze na wolności (...) Ta piła w mojej ocenie jest warta 600 zł” (karta 13-14). Odnośnie zgłoszenia dot. przywłaszczenia laptopa pokrzywdzony zeznał, iż „ ten laptop się odnalazł” (karta 14).

Rozpytana na okoliczności podniesione przez skarżącego K. N. oświadczyła, iż „około trzech lub czterech miesięcy temu w wyniku zużycia narożnik uległ uszkodzeniu. Naprawa uszkodzeń narożnika przewyższała jego wartość i postanowiła rozebrać narożnik i go wykorzystać jako opał do pieca. W miejsce starego narożnika zakupiła nową wersalkę. O tym fakcie wiedział A. N. gdy był na przepustce w odbywaniu kary. Został poinformowany przez K. N. co zrobiła z narożnikiem. **Dwie pufy od kompletu z narożnika są w domu i dalej są wykorzystywane jako meble w codziennym użytkowaniu.** Odnośnie telefonów komórkowych pozostawionych w domu przez A. N. oświadczyła, że mąż zostawił w domu trzy stare telefony, które nie miały baterii. Telefonami bawiły się dzieci. Dwa telefony wyrzuciła do śmieci ponieważ dzieci je popsęły całkowicie i nie nadawały się do dalszego użytkowania. Jeden telefon marki N. bez baterii znajduje się w domu” (karta 7).

K. N. rozpytana na okoliczności podniesione przez pokrzywdzonego w piśmie z dnia 20 grudnia 2013 roku oświadczyła, iż „mąż gdy został zatrzymany celem odbycia kary pozbawienia wolności pozostawił w domu swoje elektronarzędzia, które w chwili obecnej znajdują się w komórce. (...) Żadnej piły łańcuchowej stanowiącą własność jej męża nie sprzedawała jak również żadnej młoto – wiertarki. (...) mąż jak był na przepustce z zakładu karnego zastawił piłę spalinową pod kredyt a jakąś młoto – wiertarkę sprzedał na części E. Z. (...)” (karta 17). W trakcie prowadzonych czynności K. N. dobrowolnie pokazała komórkę, w której znajdowały się różne elektronarzędzia, w tym m.in. elektryczna piła łańcuchowa, wyrzynarka, piła tarczowa, wiertarka udarowa, wkrętarka akumulatorowa. Na potwierdzenie swoich twierdzeń odnośnie zastawienia przez pokrzywdzonego piły spalinowej, ww. przedłożyła umowę pożyczki pod zastaw z dnia 8 czerwca 2013 roku.

Rozpytany na okoliczności ustalenia własności piły spalinowej A. G. oświadczył, iż „dał A. N. starą piłę spalinową, ale nie pamięta jakiej marki, która była nie sprawna i nie przedstawiała dla niego żadnej wartości i nie poczuwa się do niej jako właściciel” (karta 16).

E. Z. rozpytany na okoliczności zakupu sprzętu od pokrzywdzonego A. N. oświadczył, iż „A. N. chciał mu sprzedać jakieś drabiny aluminiowe, szelki do prac na wysokościach oraz elektronarzędzia. Nie kupił od A. N. żadnych rzeczy (...)” (karta 26).

W świetle powyższych okoliczności brak jest uzasadnionych podstaw do wyprowadzenia wniosku, by K. N. dokonała przywłaszczenia rzeczy opisanych przez pokrzywdzonego A. N.. Tym bardziej, że poczynione ustalenia wykazały, iż elektronarzędzia znajdują się w komórce lokatorskiej, a opisywana przez A. N. piła spalinowa została przez pokrzywdzonego oddana pod zastaw.

Mając na uwadze powyższe, w przeciwieństwie do twierdzeń zażalenia, uzyskany w postępowaniu sprawdzającym materiał nie daje podstaw do przyjęcia, aby doszło do przywłaszczenia mienia na szkodę A. N.. Nie można uznać za przywłaszczenie narożnika jego zdemontowanie i spalenie w sytuacji kiedy uległ on uszkodzeniu, które uniemożliwiało dalsze jego użytkowanie, a w to miejsce została kupiona wersalka. Również brak jest podstaw do uznania za przywłaszczenie wyrzucenie telefonów całkowicie zniszczonych przez dzieci skarżącego. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wyklucza w tym przypadku przypisanie K. N. działania w zamiarze przywłaszczenia.

Wskazać należy również, iż organy ścigania prowadzące czynności sprawdzające wykazały się wymaganą inicjatywą w zakresie poszukiwania materiałów, które nie dały podstaw do prowadzenia postępowania przygotowawczego w tej sprawie. Wskazane zaś przez pokrzywdzonego okoliczności rzekomej sprzedaży przedmiotów przez K. N., obecnie dokonanych ustaleń nie są w stanie zmienić.

Z tych wszystkich względów, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)